Detektiv Ranko glavom i bradom!

„Ostvario sam svoj dečački san"

Ovo nije detektivska priča, ovo je priča o detektivu, Ranku Vukomanoviću, zahvaljujući kome ste prethodnih nedelja imali prilku da osetite deo atmosfere iz njegove agencije

Odlazeći na prvi sastanak s gospodinom Rankom Vukomanovićem, vlasnikom detektivske agencije „Bond", očekivala sam da ću upoznati čoveka srednjih godina, bivšeg inspektora ili policajca.

Kada smo se upoznali, bila sam veoma iznenađena videvši pred sobom markantnog mladog čoveka od nekih tridesetak godina. Ranko Vukomanović je rođenj Beograđanin. Odrastao je na Kolutnjaku i po obrazovanju je defektolog. Razgovarali smo u prijatnom ambijentu njegove agencije koja se nalazi u centru grada.

Lisa: Postoji jedna stara izreka u našem narodu koja glasi: „Zaklela se zemlja raju da se tajne sve saznaju". Pitanje koje svakako izaziva najviše interesovanja jeste da li istina stvarno uvek izađe na videlo?

R.V: Uglavnom da. Nekada ne izađe, ali **kod nas ljudi dolaze da bi se uverili u istinu,** a naša etika je takva da uvek objavimo činjenično stanje. To nekome prija, nekome ne, ali mi uvek kažemo onako kako jeste. Prečutkivanje istine nije naš fah.

Suočavanje s istinom je hrabrost

Lisa: Koliko su ljudi spremni daleko da idu i kako podnose istinu?

R.V: Većina ljudi uglavnom zna šta je po sredi kada dođu kod nas, samo hoće da se uvere, da im to i potvrdimo. **U stvari, njima je potreban neki dokaz. Naravno da ljudi različito reaguju na istinu.** Mnogi su zadovoljni samo usmenim dokazom, neki žele fotografije praćenog lica, a neki hoće da se uvere sopstvenim očima, lično da vide, ili traže video snimak.

Značka je Rankova službena legitimacija. On je jedan od osnivača Udruženja privatnih istraživača. Ljudi imaju sigurnost i poverenje kad dođu u agenciju koja je renomirana. Osim bračnih prevara, istražuje se poreklo nečega ili nekoga, kradenih stvari, provera boniteta određenih firmi, lica, umetničkih slika...

Lisa: Vi ste jedan od retkih ljudi koji je ostvario svoj dečački san?

R.V: Svaki klinac ima neki svoj san. Neko želi da bude policajac, detektiv, Šerlok Holms... Jedan od mojih dečačkih snova jeste i ovaj, koji je igrom slučaja ostvaren.

Lisa: Kako ste počeli da se bavite ovim nesvakidašnjim poslom?

RV: Devedesetih godina upoznao sam neke ljude koji su bili u ovoj branši. Zaintrigiran, zaposlio sam se u jednoj agenciji. Video sam da mi to leži i počeo sam da radim. Otvorio sam firmu i krenuo svojim putem. Gradim neke svoje kodekse kojih se pridržavam. Moja agencija radi od 1999. godine.

Postoji rizik, ali u tome je i draž

Lisa: Da li vas posao u potpunosti ispunjava?

R.V: To je blago rečeno. Posao je veoma zahtevan, radno vreme ne postoji. Morate da budete uvek i stalno na usluzi ljudima kojima treba pomoć, a posao sam po sebi zahteva, ponekad, i noćni rad.

Lisa: Učestvujete li i vi u akcijama praćenja ili je za to zadužena ekipa ljudi koja radi za vas?

R.V: Radim ovaj posao već osam godina, a poslednjih pet imam svoju agenciju. Do pre godinu dana uglavnom sam ja to radio, a sada sve manje, jer me neke stvari opterećuju više nego što treba. Nepohodno je da neko vodi celu tu organizaciju. Naravno da učestvujem u svakom poslu, bilo da je reč o organizaciji, logistici ili u samoj akciji.

Lisa: Ko su privatni detektivi?

R.V: To su bivši policajci ili ljudi iz vojske, sportisti, oni koji imaju želje za promenom, dinamičnim i avanturističkim poslom...

Lisa: Kako se oseća čovek koji zna tuđe tajne? Da li vas to opterećuje?

RV: Ja znam samo ono za šta sam angažovan da saznam. Nekada je to veoma neprijatno, a nekada krajnje interesantno. Zavisi šta je u pitanju.

Procena zahteva zrnce mudrosti

Lisa: Čime se rukovodite prilikom donošenja odluke da li da prihvatite određeni slučaj?

R.V: Prvo, to zavisi od same stranke, od njenog pristupa, da li je iskrena. Sa psihološkog stanovišta, važno je da utvrdite razlog nečijeg dolaska, da li je došao s nekom određenom namerom, ili mu je stvarno potrebna pomoć. Nijedan činilac nije dovoljan sam po sebi, već sve to mora da se uskladi da bi posao mogao da se radi.

Lisa: Dolazite li ponekad u moralnu dilemu da li nešto reći ili prećutati?

R.V: **Ponekad se dvoumim na koji način treba nešto da kažem.** Mi i jesmo zato tu, da kažemo ono što smo saznali. Da li će to biti na prečac, ili ću to da „proguram" kroz neku priču, šalu, da smirim tenziju, da bi sve bilo kako treba... O tome odlučujem na osnovu situacije i atmosfere. Mi smo, ponekad, i najbolji prijatelj našim strankama. Neko kome se one „otvore" i govore najskrivenije tajne. To ja za nas znak velikog poverenja, ali i velika odgovornost s druge strane.

Lisa: Ima li opasnih situacija i nepredvidivih dešavanja?

R.V: Pa, ima. Sve zavisi od toga za koga se radi i kako se radi. Prepreke prevazilazimo u hodu, u zavisnosti od prilike.

Lisa: Da li ima sličnosti između onoga što gledamo u filmovima i serijama i stvarnog života?

R.V: Da, ljudi vole da gledaju latinoameričke serije zbog interesantnih intriga, ali one su svuda oko nas. Meni se te serije dešavaju svakodnevno u agenciji. Ovo je stvarnost, to jeste život, samo nije ekranizovan.

Lisa: Da li i u slobodno vreme razmišljate o poslu?

R.V: Da, to je neminovno, jer sam uvek dostupan svojim klijentima i kolegama.

„Trudim se da imam privatni život"

Lisa: Koliko vaš privatni život, vaša supruga i sin trpe zbog vašeg posla?

R.V: Moj privatni život dosta trpi, iako se trudim da sve usklađim. Nadam se da će se neke stvari uskoro stabilizovati, pa će i organizacija biti drugačija. Ja sam osoba koja voli da drži sve pod kontrolom, ne vidim sebe kao nekog ko bi prepustio vođenje firme nekom drugom. Ja sam tu glavni i odgovorni i trudim se da održim nivo i renome svoje agencije.

Lisa: Da li strepite za sebe i svoju porodicu jer se bavite ovim poslom?

RV: Ne, maksimalno se trudim da se te dve stvari ne podudaraju. Ukoliko postoji problem, trudim se da ga rešim na što normalniji način.

„Mi možemo i da sačuvamo brakove"

Lisa: U proteklih nekoliko brojeva naše čitateljke su imale priliku da čitaju o nekim avanturama i zgodama iz vašeg bogatog iskustva. Možete li izdvojiti neki slučaj koji je vama posebno ostao u sećanju.

R.V: Jedan gospodin je došao i zamolio nas da proverimo njegovu ljubavnicu. Bio je spreman da ostavi svoju ženu i dvoje decu zbog nje, pa je želeo i na ovaj način da se uveri u ispravnost svoje odluke. Nameravao je da započne novi život. Mi smo stupili u akciju i otkrili zapanjujuću istinu: njegova ljubavnica je radila u agenciji za poslovnu pratnju i vodila dvostruki život. To naše saznanje je dovelo do srećnog završetka jedne ne tako srećne afere. On je ostao sa svojom porodicom, sačuvao brak i izvukao dobru pouku.

Lisa: Budući da je ovo novogodišnje izdanje ***Lise***, šta biste poželeli i poručili našim čitateljkama? Da li biste im preporučili da dobro čuvaju svoje muževe?

R.V: Pa, mi nismo tu samo da rasturamo brakove kako neki misle, već da pomognemo našim klijentima da se suoče s istinom i da drugačije reaguju. Prvo i osnovno jeste koliko je neko spreman da prihvati istinu. U vezi toga mogu da kažem da su **žene definitivno hrabrije i spremnije da se suoče s istinom.**

I naravno, da im poželim sve najlepše u Novoj godini, kao i puno uspeha, zdravlja, sreće i napretka...

Žene su hrabrije i spremnije da se suoče sa istinom

AKO NISTE ZNALI KOME DA SE OBRATITE?

- Često smo našim strankama i psiholozi i psihijatri, ali i rame za plakanje. Ovde ljudi otvaraju dušu i postaju bliski prijatelji sa nama, jer svoju intimu (probleme, sumnje) ponekad ne mogu da podele ni sa kim drugim.
- Moj posao je uzbudljiv i dinamičan. Pun akcije. Mi, moj tim i ja, smo scenografi i režiseri. „Pravimo" određenu situaciju da bismo rešili neki problem i došli do potrebnih dokaza. Najteže je što mnogo stvari morate da držite u sebi. To je ono što opterećuje.
- Svako ko želi savet ili uslugu detektivske agencije „Bond", može doći na razgovor koji je potpuno besplatan, bez obaveza. **Agencija „Bond"** se nalazi se u **Njegoševoj 7**, telefoni su **011/ 3242-281** i **011/ 3236-471**

Tekst: Jelena Milisavić / Fotografije: Zvezda Ćirić